

РЕШЕНИЕ

№ 6445

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б.ИВ.СТ.

при участието на секретаря АНТ.АНГ.А.А.
като разгледа докладваното от Б.ИВ.СТ. Гражданско дело № 20221110160634 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

Производството е образувано по искова молба на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, срещу Р. И. Я., ЕГН *****, с която се иска ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 107,74 лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.01.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 09.11.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от 22,51 лв., представляваща лихва за забава за периода от 31.12.2019 г. до 27.09.2022 г., сумата от 12,50 лв., представляваща главница за ДР за периода от 01.09.2019 г. до 31.10.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 09.11.2022 г., и сумата от 2,70 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за ДР за периода от 31.12.2019 г. до 27.09.2022 г., както и сторените по делото разноски.

В исковата молба ищецът „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, поддържа, че ответникът Р. И. Я., ЕГН *****, не е сключил договор за продажба на топлинна енергия за стопански нужди, съобразно действащото законодателство в сферата на енергетиката, но е използвал и не е заплатил стойността на потребената топлинна енергия за топлоснабден имот: Магазин, с адрес в гр. София, ул. „ГР.ИГН.“ № 13, с присъединен абонатен № *****. Посочва, че ответникът, като не е сключил писмен договор, при приложение на относимите към момента на продажбата ОУ за продажба на ТЕ за стопански нужди / приложените към ИМ такива/, се е обогатил без основание за сметка на дружествотоснабдител и дължи да му върне онова, с което се е

обогатил до размера на обедняването. Заявява, че за процесния период били в сила Общи условия за продажба на ТЕ за стопански нужди, одобрени с Решение № ОУ-043/12.07.2002 г. на ДЕКВР, Решение № ОУ-013/06.03.2006 г. на ДЕКВР, както и Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-033/08.10.2007 г. на ДЕКВР. Сочи, че до ответника била изпратена покана за доброволно заплащане на сумата в 7-дневен срок. Поддържа, че топлоснабденият имот се намирал в сграда-етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от „Техем Сървисис“ ЕООД съобразно сключения между това дружество и сградата в етажна собственост договор. Моли за уважаване на исквете.

Ищецът представя писмени доказателства. Моли да се допусне изслушване на съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, със заключенията по които вещите лица да отговорят на поставени в исковата молба въпроси, касаещи топлоснабдяването и заплащането на отоплителната услуга през процесния период. Прави искане по чл. 190 ГПК за задължаване третото лице помагач да представи всички относими към процесния имот и период документи.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира отговор на исковата молба, чрез особен представител адв. А. А., с който се оспорват исковите претенции. Поддържа, че дялово разпределение и отчитане е било извършено неточно. Оспорва в недвижимия имот да има монтирани радиатори. Сочи, че не се ползва топла вода поради липсата на преминаващи тръби за захранване. Твърди, че последните са пломбирани. Оспорва наличието на договорни правоотношения между страните. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Моли за отхвърляне на исквете.

Третото лице помагач не е взело становище по исковата молба.

Софийският районен съд, второ гражданско отделение, 168 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, от фактическа и правна страна намира следното

Предявени са искове по реда на чл. 422, ал.1 ГПК и с правно основание чл. 59 от ЗЗД във вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

Фактическият състав на неоснователното обогатяване по чл. 59 ЗЗД съдържа следните елементи: 1/ имуществено разместване в патрумониума на ищеца и ответника, в резултат на което ответникът се е обогатил за сметка на ищеца; 2/ връзка между обедняването на ищеца и обогатяването на ответника, което произтича от общи факти, породили обедняването и обогатяването; 3/ липса на правно основание за имущественото разместване и 4/ липса на друго основание за защита на правата на обеднелия ищец.

Обедняването на едно лице представлява намаляване на имуществото му, което може да се изрази в следните основни форми: 1/ намаляване на актива /изгубване или ограничаване на права/; 2/ увеличаване на пасива - възникване или увеличаване на задължения и 3/ извършване на разходи

/включително и в труд/. Съответно обогатяването на едно лице представлява имотно облагодетелстване, като например: увеличаване на актива - придобиване или запазване на права; намаляване на пасива - погасяване или намаляване на задължения; спестяване на разходи.

В разглеждания случай твърдяното имуществено разместване се свежда до установяване от страна на ищеца при условията на пълно и главно доказване на обедняването му до стойността на доставената в имота на ответника през исковия период топлинна енергия /в т.ч. стойността на услугата дялово разпределение/, обогатяването на ответника чрез консумирането на тази енергия и спестяването на разходи за това, както и наличието на връзка между обогатяването и обедняването - че топлинната енергия е ползвана от ответника при липсата на валидно основание за това имуществено разместване в отношенията между двете страни.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 43 от ДР на ЗЕ /приложима редакция до 17.07.2012 г. / и § 1, т. 33а от ДР на ЗЕ /в сила от 17.07.2012 г. /, потребител на енергия или природен газ за стопански нужди, респ. небитов клиент, е физическо или юридическо лице, което купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди, като продажбата на топлинна енергия за стопански нужди се извършва въз основа на писмен договор при общи условия, сключен между топлопреносното предприятие и потребителя - чл. 149, ал. 1, т. 3 ЗЕ.

Безспорно е по делото, че между страните не е бил сключен такъв договор за продажба на топлинна енергия за стопански /небитови/ нужди.

За да бъде ангажирана обаче отговорността на ответника за заплащане на обезщетение за неоснователно обогатяване, не е достатъчно да се установи само, че същата е собственик на процесния имот, а следва също така да се докаже, че тя е ползвала имота през исковия период и съответно са консумирала доставената от ищеца топлинна енергия, като по този начин си е спестила разходи - доказателствената тежест за това е била на ищеца съгласно чл. 154, ал. 1 ГПК. В тази насока обаче по делото не е било проведено успешно доказване.

Не са представени никакви доказателства, че именно ответницата се е ползвала от доставената топлинна енергия и по този начин именно тя е спестила разходи за отопление, респективно че нейното поведение е довело до загуби на ищеца.

Ето защо искът следва да бъде отхвърлен.

Мотивиран от гореизложеното

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.С.” ЕАД, ЕИК *****, със

седалище и адрес на управление гр. София, ул. “Я” ****, срещу Р. И. Я., ЕГН *****, с която се иска ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 107,74 лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.01.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 09.11.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от 22,51 лв., представляваща лихва за забава за периода от 31.12.2019 г. до 27.09.2022 г., сумата от 12,50 лв., представляваща главница за ДР за периода от 01.09.2019 г. до 31.10.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 09.11.2022 г., и сумата от 2,70 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за ДР за периода от 31.12.2019 г. до 27.09.2022 г.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца – „Техем сървисис“ ЕООД

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____